

THIS IS
 WHEREABOUT SO
 PANDARAVANNIYAN
 WAS DEFEATED ←
 BY
 CAPTAIN
 VON DRIBERG
 31ST OCTOBER 1803

வெங்க.

திட்டம் கிணக வடிவம்

Here abouts Captain Von Drieburg defeated
 Pandaravanniya . Oct 31, 1803.
 வன்னி மாவீரன் .

பண்டார வன்னியன்

வாலாற் றுச் சுருக்கம்

த. சிவசிதம்பாரம்
 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்,
 வவுனியா.

31-10-68

THIS IS
WHEREABOUTS SO
BANDARAVANNIYAN
WAS DEFEATED
BY
CAPTAIN
VON DRIEBERG
31st OCTOBER 1803

திருவாறை வெள்ளூர் கல்லூரி

கல்லூரி பொறுப்பு துறை அமைச்சர்

திருவாறை வெள்ளூர் கல்லூரி

கல்லூரி பொறுப்பு துறை அமைச்சர்

திருவாறை வெள்ளூர் கல்லூரி

திருவாறை வெள்ளூர் கல்லூரி

INDRAPALA COLLECTION
 OF THE
 EVELYN RUTNAM INSTITUTE
 LIBRARY
 JAFFNA

அங்காப்பற்றின் காவலனுக, அன்னை பூமியாம் வன் னிப்பகுதியின் சுதந்திரத்தைக் கட்டிக் காத்தவனும் தனது, இறுதி முச்ச இருக்கும்வரை அந்திய ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடியவனும் பண்டாரவன்னியனோன்.

வன்னிநாட்டின் இறுதி மாவீர மன்னனுடைய வரலாற் றிற்கு சிறப்பான வரலாற்று மூலாதாரமாகத் திகழும் கற் சிலை அமைந்துள்ள கற்சிலைமடு என்னும் இடத்தில் மறைந்த மா வீரனுக்கு இவ் விழா எடுப்பது சாலவும் பொருந்தும். இவ்விழா எடுக்கும் வேளையில் பண்டாரவன்னியனின் பண்டைய வரலாற்றை நினைவுக்குவது எமது தலையாய் கடன்.

வரலாற்றுச் சுருக்கம்

வன்னி நாடு

வன்னி என்ற சொல்லிற்குப் பலர் பல்வேறு கருத்துக்களை காண்கின்றனர். குடு, வெப்பம் இவற்றிற்கு வன்னி என்ற சொல் உரித்தாதவின், வெப்பமான பிரதேசமாகிய வன்னி நாடு, வன்னி என்ற பெயர்கொண்டது என்பது ஒரு சிலரின் கருத்து.

காடு, வனம் அடர்ந்த பிரதேசமாக இன்று வன்னிநாடு காட்சி அளிப்பதனால் வனம் என்ற சொல்லை மருவிவன்னி என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று என்பது இன்னும் ஒரு சாரா ரின் சான்று. எது எப்படி இருப்பினும் பத்தொன்பதாவது நூற்றுண்டின் முற்பகுதிவரை, அந்திய ஏகாதிபத்திய ஆட்சி யின்கீழ் இப்பிரதேசம் அடங்கும்வரை வன்னிய மன்னர்கள் ஞால் மாண்புற செங்கோலோச்சியமையாலேயே இப்பிரதே சம் வன்னி என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றது;

வடக்கே யாழ்ப்பான் பரவைக் கடலையும் கிழக்கே
திருகோணமலையையும், தெற்கே அருவி ஆற்றையும் மேற்கே
மன்னூரையும் எல்லைகொண்டது வன்னிநாடு,

எல்லை வடக்கில் எழில் யாழ் பரவுகடல்
பஸ்லோர் புகழுவி தெற்கெல்லை - நல்லதிரு
கோணமலை கீழ்பால் கேதீச்சரம் மேற்கில்
மாணத்திகழ் வன்னிநாடு ”

என்னும் பாடல் வன்னிநாட்டின் எல்லைகளை ஐயம் திரிபு
இன்றி அழுத்தமாக வலியுறுத்துகின்றது.

தெற்கே ஸ்ரீ விக்கிரமராஜசிங்கனும் ஷட்க்கே சங்கிளிய
மன்னாகும் செம்மையுற செங்கோலோச்சிய காலை, வன்னி
நாட்டை பண்டார வன்னிய மன்னன் ஆண்டான் என்பதற்கு
சரித்திரம் சான்று பகர்கின்றது. திருகோணமலை கிழக்கு எல்லை
யில் சகோதரி நல்லநாச்சன் வன்னிச்சியும், திருக்கேதீஸ்வர
மேற்கு எல்லையில் - பனங்காமம் உடையாலூர் பகுதியில் மற்
ரெரு சகோதரி ஊமச்சிய வன்னிச்சியும் ஆட்சித் தலைவிகளாக
அங்கம் வகித்தனர் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் அநேகம் உண்டு.

“ வளமார் குளம் பொலிந்தவன்னி நாடே ” ... என்ற
பழம்பெரும் வாக்கியத்திற்கும், ‘சமுத்தின் தானியக் களஞ்சியம்’ எனப்பிற நாட்டவரின் பாராட்டுதலுக்கும் இலக்காக
அமைந்ததுமாகிய இப்பிரதேசத்தில், திரும்பும் திசையெல்
லாம், செல்லும் இடம் எல்லாம் செந்தெந்தகழுனிகளும், சீர்
கொழிக்கும் வாவிகளும் குளங்களும் நிறைந்து காணப்பட்டன.
இவை இன்னும் அழியாச் சின்னங்களாக மினிர்கின்றன.

தமிழ் மரபிற்கு ஏற்ப குறிஞ்சி, மூல்லை, நெய்தல், மரு
தம் என நில வளத்தை வர்ணித்தனர். வன்னி மாநிலவளத்
தைப் பாடியபுலவன், கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமுமாகிய
நெய்தல் நிலமும், வயலும் வயல்சார்ந்த நிலமுமாகிய மருத
நிலமும், வனமும், வனம் சார்ந்த நிலமுமாகிய மூல்லை நில
மும் பொலிந்து உள்ளது என்பதை கீழ்வரும் அடிகளில் அழ
குறப்பாடி உள்ளான். தேக்கு, கருங்காலி, சாயவேர், யாணத்
தந்தமும், மீனும், முத்தும், செந் நெல்லும், கரு நெல்லும்
போத்துக்கேய, ஒல்லாந்த, பிரஞ்சு, பிரித்தானிய வெள்ளை
யர்களை ஈர்த்தன் என்பதும் பாடலில் தொனிக்கின்றது.

“மூலஸீல மருதமொடு நெங்தல் நிலம் குறிஞ்சி நிலம் எல்லாமே வள்ளிப்பது தன்னகத்தில் உண்டதனால் பொல்லாத வெள்ளையர்கள் பிடித்திதழைச் சேர்த்திட்டால் நால்ல வியாபாரம் நடத்த வளியுண்டென்றார்”..

இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களை 1505ம் ஆண்டின் பின்னர் அடிமை கொண்ட போர்த்துக்கீசரின் அட்டகாசங்களையும், 1658ம் ஆண்டு முதல் 1796ம் ஆண்டு வரை கரையோர மாகாணங்களை ஆட்சி புரிந்த ஒல்லாந்தரின் ஏகாதி பத்தியத்திற்கும் வன்னிநாடு அடிபணியவில்லை வீரம் பொலி ந்த வன்னியர்கள் வளமார் வன்னியில் சுதந்திரமாக, எவ்ருக்கும் அடங்காது வாழ்ந்து வந்தனர். இதனாலேதான் “அடங்காப்பற்று” என்ற பழம் பெரும் சிறப்புப்பெயரை வன்னிமாநிலம் பெற்றது.

இலங்கையில் மட்டும் அல்ல இந்தியா முதற் கொண்ட ஏனைய கிழக்கத்திய நாடுகள் அத்தனையிலும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் தலைதூக்கி நின்றகாலம் - வியாபாரம் செய்ய வந்த கொம்பனியாரும் துரைத்தனமும் ஏலம், கராம்பி, சாயவேருடன் நின்றுவிடாது எம்மைத்தமது அடிமைகளாக்க எத்தனித்த காலம் 1796ம் ஆண்டு முதல் 1803ம் ஆண்டு வரையிலானது.

தென்னகத்தே வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மனும், புவித் தேவனும் பேராசை கொண்டவாணிபக் கும்பல்களுக்கு அறைக்கியகாலம் - இந்திய, இலங்கை கரையோர மாகாணங்கள் அத்தனையிலும் அந்நிய ஆதிக்கோட்டைகள் காட்சி கொடுத்தகாலம் வங்காள விரிகுடாக்கடல் எங்கனும் ஆட்சி வெறிபிடித்த பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் கப்பல் களில் இருந்து பீரங்கிகள் கதறிய காலம் - துப்பாக்கிகள் நவீன்யுத்த உபகரணங்கள் மலிந்து பொலிய அணி அணியாக அந்நியர் எம்மை அரண் கொண்டகாலம்.

கோட்டையில் வெள்ளையனின் கொடிபறந்தது. மலையக மன்னன் பூரி விக்கிரமராஜ சிங்கன் கண்டியில் கடுஞ்சமர்புரிந்து கைதியானுன். வட இலங்கைமா மன்னன் சங்கிலியனால் வந்த வரை எதிர்த்து நிற்க முடியவில்லை.

“கொழும்பொடு கோட்டையும் மட்டக்களப்பும்
குறைவில்லா யாழ்ப்பாண ராச்சியமும்
அழுங்குப்பிடியாகப் பிடித்தவற்றை
ஆண்டாரே யாங்கில் நாட்டினர்கள்”.....

என்ற அடிகளால் ஆங்கிலேயரின் ஏகாதிபத்தியம் எந்த அளவிற்கு இலங்கையில் தலைதூக்கி நின்றது என்பதைக்காண்க.

1505ம் ஆண்டு தொடங்கி போத்துக்கேய், பிரஞ்சிய, ஓல்லாந்த ஏகாதிபத்திய, எதிர்ப்பை முறியடித்து எவருக்கும் அடங்காத அடங்காப் பற்றூக தனியரசோசிய வன்னியம் பதி மீது திரும்பியது ஆங்கிலேயரின் கவனம். தேசிய வீரர்களான மாயாதுன்னை, இராஜசிங்கன், சங்கிலியன், விமலதர்மகுரியன், ஸ்ரீவிக்ரீமராசசிங்கன், புராங்அப்பு, ஹெப் பிட்டியபொல ஆகியோர் அடிபணிந்தோர் என்றமையோ, அன்றி வன்னிநாட்டின் எஞ்சிய இலங்கையையும் அந்தி. ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் ஆழ்ந்துவிட்டது என்றதோ, வன்னி மன்னன் பண்டார வன்னியனை அசைக்கவில்லை. பண்டாரவன்னியன் வீரவாள் பொறித்த கொடிகள் பட்டெடாளி வீசிப் பறந்தன. வன்னிநாட்டின் எண்திசையும் பகைவனை எதிர்க்க படைகள் தயாராயின. பதினெட்டாம் போரில் குழும முனையில் கற்பூரப்புல் வெளியில் படைகள் முகாம் இட்டன. அனி தயாராயிற்று.

காப்படன் வொன்றிபெக் தலைமையில்^{*} மூல்லைத்தீவுக் கரையை அடைந்த கடற்படைக்கும், பீரங்கிகளுக்கும் முதல் இலக்காகியது மூல்லைத்தீவு துறைரூபம். வொன்றிபெக் மூல்லைத்தீவில் கோட்டை அரண் அமைக்க முயன்றார்கள். தமது மேலாணையை ஏற்றுதிறை தருமாறு மன்னன் பண்டார வன்னியனுக்கு ஆணை அனுப்பினான். “உண்டேல் சுதந் திரம் இன்றேல் இலைவாழ்வு” என்ற பண்டை புகழ்பூத்த பண்டாரவன்னியன் பகைவனுக்கு பதில் கொடுத்தான்.

‘கறுவா வாங்க வந்தார் - இன்று

கப்பம் என்று கேட்டான்

உறவார் துன்பம் - ஈதை

துரை உரவேண்டும் இன்றே’.....என்ற பாடல் பண்டார வன்னியனின் எச்சரிக்கையைப் பறைசாற்றுகின்றது. போர் மூரச் கொட்டியது. வேலூம், வாஞ்சும், வில்லும் தாங்கிய குதிரைப்படை வன்னி வீரர்கள் பண்டாரவன்னியன் தலைமையில் றிபெக்கை எதிர்த்தன. கோட்டை தகர்ந்தது. வாள் கொடி உயர்ந்தது. கொம்பனிக்கும்பல் தலைகுனிந்து ஓடியது. மூல்லைத்தீவின் அருகே ‘‘குதிரை சாய்ந்த இறக்கம்’’ என்ற புகழ்ப் பெயருடன் இன்றும் விளங்கிவரும் வழி ஊடே மன்னாருக்குத் துரத்தப்பட்டான் காப்படன் றிபெக். குழு

முழுனையில் “யானை கட்டிய புளி”, பண்டாரவன்னியன் கிணறு ‘‘பண்டாரவன்னியன் வளவு’’ பண்டைய மன்னனின் அழியாச் சின்னங்களாக இன்றும் நிலைத்து இருக்கின்றன.

தப்பிப்பிழைத்துச் சென்ற காப்டன் றிபெக், சேஞ்சிப்பதி யூபெல்லிடம் முறையிட்டான். கருத்த மன்னன் வெள்ளையரை வென்றமை அவமானத்திற்குரியது என்று கூறினார்டு பெல்துரை.

“கறுப்பன் வெஸ்லையனை வெல்லல்-எந்தக் காலத்திலும் உண்டோ காப்டன்மார் கேள்வி சூட்கைத்தகன் கிங்கத்தை வெல்லல்-எந்த சீமையில் உண்டிது செப்பிடுவிரே”.

என்ற பாடல் ஆதாரங்காட்டுகிறது. பண்டாரவன்னியனின் கையில் கிக்கி உயிர் பிளைத்து ஒடிய காப்டன் வொன்றி பெக்கிற்கு மீண்டும் பண்டாரவன்னியனை சென்று எதிர்க்கும் துணிபு வரவில்லை. பீரங்கிகளும், துப்பாக்கிகளும் வீரவன்னியர்களின் வாளிற்கும் வேவிற்கும் சமர்நிற்க முடியாது என்பது வொன்றிபெக் அறிந்த உண்மை.

பண்டாரவன்னியனை எதிர்த்து வன்னி நாட்டின்மேல் எமது ஆக்னரு செல்ல வேண்டுமாயின் மூன்று படைகள் மும்முனைத்தாக்கல் செய்தாலேயன்றி வன்னியராட்சியைத் தகர்க்க முடியாது என்ற கருத்தை சேஞ்சிப்பதி யூபெல்லிடம் காப்டன் றிபெக் தெரிவித்தான்.

“இருப்பட கொண்டு ஜெல்லல் — என்ப தொகுகாலும் முடியாது முடியாது துறையே பெரியவாம் மூன்றுபடைகள் — வேண்டும் பண்டாரவன்னியன் படிதோல்வி எய்து”....

“பண்டாரவன்னியனைத் தோல்வியுறுக் செய்யப் பாளில் ஒருசேலை போதாது துறையே கண்டார் கலங்கிடும் காவலனை வெல்ல கடிதினிலே மூன்று படைகொண்டு கெஸ்லவேண்டும்”.

என்ற பாடல்கள் ஆதாரங்களாக திகழ்கின்றன.

திருகோணமலையில் இருந்து எடவேட மெட்சின் தலையையில் ஒரு படையும், மன்னாரில் இருந்து காப்டன்வொன்றி, பெக்கின் தலையையில் ஒரு படையும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சேஞ்சிப்பதியூ பெல் தலையையில் பலம் கொண்ட

மற்றெருபடையும் வீரபண்டார வன்னியனின் போர்பூத்த வன்னியம்பதியை நோக்கி நகர்ந்தன.

திருகோணமலை எல்லைப்புறத்தில் வன்னியன் ஆஞ்ஞஞ் சில் ஆட்சி செய்த நல்ல நாச்சன் வன்னிச்சி எட்வேட்மெட் சினையும் படையையும் எதிர்த்தாள். மன்னார் எல்லையையும் பனங்காமப்பகுதியையும் காத்த தங்கை ஊமச்சியா வன்னிச்சி காப்டன் வொன்றி பெக்தலைமையில் வந்த பெரும்படையில் ஒரு பகுதியை அழித்தாள். வீரபண்டார வன்னியன், சங்கிலிய மன்னன் வீழ்ந்தபின், சங்கிலிய மன்னனின் போர்க்கருவிகளுடன் சேஞ்சுத்தியூபெல் தலைமையில் வன்னி நோக்கி வந்த படையை மாங்குளத்திற்கும், முறிகண்டிக்கும் ஓடையில் உள்ள பதினெட்டாம் போர் என்னும் இடத்தில் முன்னேறிக் கென்று எதிர்த்தான். ।

மும்முனை எதிர்ப்பை வேலாலும் வாளாலும் எதிர்த்து நிறுத்த முடியவில்லை. இறுதிப்போர் இன்று கற்சிலைமடு என்னும் இடத்தில் நடந்தது. நாட்கள் பல போர் நடந்தது. வாள் வீச்சு ஓயவில்லை, வேல்தாக்கு குறையவில்லை. சுதந்திரம் இன்றேல் இலை வாழ்வு என்ற கோசம் குன்றவில்லை இறுதி வீரன், இறுதிவான் இறுதிதுளி இரத்தம் இருக்கும்வரை போர் நடந்தது. எதிர்ப்பு நிலைத்தது. சுதந்திர தாகம் உயர்ந்தது. ஈற்றில் தன்னந்தனி வீரனாக, குறிப்பாக இலங்கை வாழ் இனத்தின் தனி விராங்க, சிறப்பாக இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசம் இனத்தின் இறுதி வீரங்க இறுதிதியாகியாக போராடினான் பண்டாரவன்னியன்.

வெள்ளையர்களின் முகாம்களின் ஊடே கொம்பன் கும்பலகளின் கூடாரங்களினாலே வாள் கொடி வான்ளாவப் பறக்க வலதுகை தாங்கிய வாள் மின் வேகத்தில் சுழன்றது. வெள்ளையர்களின் தலைகள் தரையில் உறுண்டன. வெள்ளையர்களின் துப்பாக்கிக்குண்டுகள் பண்டாரவன்னியனின் உடலை உருசித் தது. ஆனால் உயிரைக் குடிக்க முடியவில்லை. கற்சிலை அமைந்த கற்சிலைமடுவில் புளியமரத்தின் கீழ் உடல் எல்லாம் காயம் உற்று, குருதி வழிந்தோட சோர்வுற்று இருந்த மாவீரனுக்கருகே, தன் மன்னை எதிரிதாக்க வொண்ணாது தடுக்க காத்திருந்தது அவனது காயமுற்ற குதிரை. அந்திலையிலும் அண்டிச்சென்றால் ஆபத்து என உணர்ந்த காப்டன் வொன்றி பெக்கும் படையும் மாவீரனை வலைவீசிப்பிடித்தன. பண்டார வன்னியன் பனங்காமம் கொண்டு செல்லப்பட்டான்.

அந்தியரை எதிர்த்துப் போராடுத் தொடங்கிய அன்றே, அந்தியர்தம் கை தம்மெய்ப்பட்டால் அழிந்துவிடும் கற்பு என்றமைக்காக அரணில் இருந்த வன்னிச்சியார், மன்னனை மாற்றுஞ் வென்றுவிட்டான் என்ற செய்தி கேட்டதும் குண்டுமணி வித்து அரைத்து உண்டு, அடிமைவாழ்விலும், வீரசுவர்க்கம் மேலானது என்பதற்காக உயிர் நீத்தான் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்.

வன்னிச்சியர் தியாகத்திற்கு கோயில் எடுத்தார்கள் எம் தமிழர்கள் வட்டுவாசலில் இன்றும் எழில்மிகு தோற்றம் தரும் நாச்சியார் கோவில் வன்னிச்சியர் கோவில் என்றும், வன்னிச்சியர் கோயிலே திரிபுற்று மருவி நாச்சிமார் கோவி ஸாக இன்று அழைக்கப்படுகின்றது என்பதும் பலரின் கருத்து.

சமீப காலம் வரை வட்டுவாகன் நாச்சிமார் கோவிலில் குண்டுமணி வித்தை பிரசாதமாக பூஜை வேளையில் படைத் தும் வழக்கம் இருந்து வந்திருக்கின்றது. வன்னி நாட்டின் புத்த முடிவில் வெள்ளையர்களின் கைகளில் சிக்கிய போர்க் கருவிகள் சிலவற்றை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் அவற்றில் சில கருவிகளில் கண்டிய மன்னன் ஸ்ரீ விக்கிரமராஜாஇங்கனின் அடையாள முத்திரை காணப்படுவதாக அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். அத்துடன் பண்டார வன்னியனின் இறுதிப் போரில் மலையக மன்னனது போர்ப்படை உதவி பண்டாரவன்னியனுக்குக் கிடைத்தது என்பதும் அவர்களது கருத்து.

வன்னியம்பதி அந்தியரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தபின்பும் வன்னிமக்களின் உள்ளத்தில் குடிகொண்ட சுதந்திரதாகம் குறையவில்லை. வெள்ளையர்கள் மீதும், அவர்களது ஆங்கில மொழியின்மீதும் இவர்களுக்கு ஏற்பட்டு இருந்த வெறுப்பின் காரணமாகவேதான் அந்திய மொழியைக் கற்பதற்கோ, கல்வி வசதியை ஏற்படுத்துவதற்கோ இவர்கள் அன்மைக் காலம் வரை முயலவில்லை என்பது பலரது கருத்தாக அமைகின்றது. புற்று நோய்போன்ற மனித இனம் எல்லைக்கு மீறி வெறுக்கும் குஷ்டரோகங்களுக்கு இப்பகுதி மக்கள் “பறங்கிப்புண்” என்ற இழிவு நாமத்தை குட்டி அழைப்பது பறங்கியர்கள் மீது இவர்களுக்கு இருந்த வெறுப்பைத் தெழிவாக விளக்குகின்றது.

இலங்கையர்களுக்காக இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் இனத்திற்காக, சுதந்திரத்திற்காக பிரத்தானிய ஏகாதிபத்தி

யத்தை எதிர்த்துப் போராடிய வன்னி வீரமன்னன் பண்டார வன்னியனை இலங்கை மறந்துவிட்டது. இலங்கை சரித் திரம் மறைத்துவிட்டது. ஏன் வன்னி நாட்டையும் தாயக மாகக் கொண்டு அவன் பரம்பரையில் பிறந்தவர்களாக இருக்கும் நாமும் இத்தனை காலமும் எமது நன்றிகடனை செலுத்த மறந்துவிட்டோம். ஆங்காங்கு மங்கி, மறைந்து சிதறிபரந்து கிடக்கும் வன்னிமன்னன் சரித்திரவரலாறுகள் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு ஈழநாட்டின் சரித்திர ஏட்டிலே இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும். மாற்றுனே பகைவனின் வீரத்தை மறைக்க முடியாது அவரின் இறுதி எதிரிக்கு ஏற்ற சிலை எடுத்திருக்கும் இடம் அழகுற பொலிவு பெற என்றும் நிலைத்திருக்க மனிமன்டபம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

ஓட்டுச்சுட்டான் கற்சிலை மடு சந்தியிலே பண்டாரவன்னியனின் உருவச் சிலை அமைக்கப்பட வேண்டும். முத்தர் ஜெயன் கட்டுத்திட்டத்திலே உருவாகும் புதிய நகரம் பண்டாரவன்னியனின் நாமம் பெறவேண்டும். பண்டாரவன்னியனின் நாமம் தேசீய வீரர்களின் பட்டியலில் இடம் பெற வேண்டும்.

“வீரம் செறிந்த வன்னி நாடு - இதன்
மேன்மை உயரப்பணி செய்வோம்”.

(கே. பி. ஹுயில் என்ற சிவில் சேவையாளரின் “த மனுவல் ஓப் வன்னி” என்ற நூல், பண்டித ரத்தின சி எஸ். நவரத்தினம் எழுதிய ‘வன்னியும் வன்னியர்களும்’, யாழ்ப் பாண வைபவமாலை, வன்னிப்பகுதியில் இன்றும் மறையாது நிலவி வரும் பாடல்கள், கர்ணபரம்பரைக் கதைகள், கிராம இடப்பெயர்கள் கற்சிலை மடுவில் அமைந்துள்ள கற்சிலை, திரு. வி. பொன்னம்பலம் எம். ஏ. எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை, திரு. வி. சுப்பிரமணியம் (முல்லைமணி) எழுதியுள்ள நாட்டுப்பாடல் தொகுப்பு இவைகளே எமது கட்டுரைக்கு ஆதாரமாக அமைகின்றது.

